

BABICZKY TIBOR

A mólón

Lomhán meglódul az éjszaka,
túlpakolt teherhajó, alatta sócsipkézte
sötét szív lüktet a mélyben. Hamis
kórusod, halál, elnémul a hullámok közt –

most csak az élet vékony szólóéneke szól.
Nyújtózz ki, letűnt öröm, a felszín alól,
s kék szárnyadat feszítsd a szél ellen.
Látlak. Az életem életlen.

Schumann: Hajnali dalok, pt. 1.

Szemcsés a kép, valószínűleg
ott heversz az ágyon, míg én
az ablakon kinézek – a ház előtt
a hársfa mégis téged idéz meg,

széttárt karral, ahogy állsz. Figyelni
kell: megérkezés ez? vagy búcsúzás?
Akár a hullám: eltemet,
s hiánya majd úgyis kiás.

BABICZKY TIBOR (1980) Budapest